

Мотиви на присъда № 11/23.03.2022г. по НЧХД № 1681/2021г. по описа на РС Благоевград.

Делото е образувано с тъжба от В. Н. В. с ЕГН ***** от гр. Благоевград, срещу Р. Л. СТ. с ЕГН *****, с адрес , община която е обвинена в това, че на в гр. София, в подаден писмен сигнал до МВР с вх. № 785501- 253/17.11.2020г. на Дирекция "Вътрешна сигурност" гр. София е приписала на В.В. престъпление по чл. 339а от НК - че държи в служебния си кабинет камери и подслушвателни устройства, с които записва колегите и свидетели по досъдебни производства и клеветата е разпространена публично и е извършена от Р.С. в качеството ѝ на длъжностно лице от състава на МВР по повод на изпълнение на службата ѝ като младши разследващ полицай, и е извършено срещу В.В. в качеството му на длъжностно лице от състава на МВР по повод на изпълнение на службата му като старши разследващ полицай при ОДМВР Благоевград, като по този начин е извършила престъпление по чл. 148, ал.2 вр. с ал.1, т. 1, т.3 и т.4 вр. с чл. 147 от НК и за това, че по същото време, място и начин е казала унижителни неща за честта и достойнството на В. Н. В. - че е явен информатор на "Вътрешна сигурност" и Районна прокуратура Благоевград; използван е да "топи" колегите си; че е извършил неправомерни действия или престъпления; че е видимо психически неустойчив, става неконтролируем и дори скача на бой на колеги от 01 и 02 РУ-Благоевград, обиждал ги е, унижавал ги е и ги е заплашвал; че особено удоволствие му доставя да тормози колеги от женски пол; че си е намерил нови "жертви от женски пол" и ги е тормозил, като деянието е извършено от Р.С. в качеството ѝ на длъжностно лице от състава на МВР по повод на изпълнение на службата ѝ като младши разследващ полицай и е извършено срещу В.В. в качеството му на длъжностно лице от състава на МВР по повод на изпълнение на службата му като старши разследващ полицай при ОДМВР Благоевград, и обидата е разпространена публично, като по този начин е извършила престъпление по чл. 148, ал.1, т. 1, т.3 и т.4 вр. с чл. 146, ал.1 от НК.

В съдебното производство тъжителят и неговия повереник се явяват и поддържат обвинението като доказано, пледират за налагане на предвидените в закона наказания в максималния им размер, предвид тежестта на извършените престъпления и настъпилите от тях общественоопасни последици.

Подсъдимата не се явява, представлява се от защитник, който пледира за невиновност поради несъставомерност на извършеното от С. деяние, което представлява упражняване на правото на жалба чрез подаване на сигнал до органите на Дирекция "Вътрешна сигурност", които имат законови правомощия да проверяват сигнали за неправомерно поведение на полицейски служители.

По делото са приобщени писмени доказателства -Писмо от РП Благоевград с вх. № 2208/14.02.2022 година, Писмо от ОДМВР Благоевград с вх. № 2923/24.02.2022 година с приложено към същото заверени копия от материали по проверка образувана със Заповед № 244з-3236/30.12.2020 година на Директора на ОДМВР Благоевград съдържащо 131 листа, справка за съдимост на името на подсъдимата от 23.03.2022 година; приложени към НЧХД № 980/2021 година по описа на Районен съд Благоевград писмени документи - Сигнал за извършени корупционни действия или други престъпления от служители на МВР от 17.11.2020 година, Сигнал за извършени корупционни действия или други престъпления от служители на МВР от 11.12.2020 година, ведно с приложени към същите писмени документи от л. 24-57, копие от болничен лист.

Като свидетели са разпитани С. Я. - В.а - майка на тъжителя В.В., ВЛ. Н. Т., Б. Д. Ш. и К. Г. К. - разследващи полицаи от ОДМВР Благоевград.

Анализ на доказателствата по делото дават основание на съда да приеме за установени следните съществени за делото факти:

Частният тъжител В. Н. В. заема длъжността старши разследващ полицай в РУ на сектор "Разследване" - Първо районно управление - Благоевград към отдел „Разследване“ при Областна дирекция на МВР - Благоевград от 2019г. Той е служител на МВР от 01.04.2004 г.

Подсъдимата Р. Л. СТ. е работила като разследващ полицай в сектор "Разследване" при 01 РУП Благоевград през 2019 и част от 2020г., след което се премества в отдел "Разследване" към ОДМВР Смолян.

На 17.11.2020г. с вх. № 785501-253 на Дирекция "Вътрешна сигурност" на МВР на Република България чрез интернет страницата за сигнали на МВР, Р.С. подава сигнал за извършени корупционни деяния или други престъпления от служители на МВР – от старши разследващ полицай от 01 РУ ОДМВР Благоевград В. Н. В.. В сигнала С. твърди, че подава сигнала до "Инспекторат" на МВР, а не до Района прокуратура Благоевград или "Вътрешна сигурност" Благоевград, тъй като В.В. е техен явен "информатор" и е използван за да „топи“ колегите си, поради което сигнал срещу него до тези органи ще бъде напълно безсмислен. В сигнала си С. обяснява, че се познава с В. по повод конкурс за започване на работа в МВР, проведен в гр. София, където В. е интервюиран от негова позната - психолог в МВР Гергана Мичева и С. предполага, че това е бил единственият начин той да „изкара“ психологическото интервю, тъй като В. е психически неустойчив. В последствие, в течение на работата С. се е убедила в това предположение, тъй като е виждала, че В. многократно си изпуска нервите, става неконтролируем и дори „скача на бой“ на колегите си от 01 и 02 РУП Благоевград, обижда ги, унижава и ги заплашва. Описва случай, при който В. е нарушил служебните си задължения като не е посетил ПТП и не е събрал доказателства за извършено престъпление, но това е останало безнаказано, тъй като при проверката е прикрит. Посочва, че той извършва изключително голямо нарушение или дори престъпление, тъй като държи в кабинета си подслушвателни устройства, с които записва колегите си и вероятно свидетели по досъдебни производства. Р.С. описва случай, при който В. е подал срещу нея анонимен сигнал до "Вътрешна сигурност" на МВР и е давал съвети на проверяващите как да "нагласят" С., съветвал колегите си да подават фалшиви сведения за нея. Посочва, че винаги, когато замества началника на сектора, В. разпределя на С. най-тежките и най-много на брой досъдебни производства и въпреки, че тя се е оплакала на началника, не е имало резултат. Това, че срещу В. не са взети мерки, му позволява да превишава правомощията си и така при дежурство на 20.07.2020г. той се е държал изключително арогантно със С., като ѝ е възложил работа по всички дела по дежурството, а те са били твърде много и изпълнението не е било възможно, но той е настоявал и я е заплашвал, че ще докладва на прокурора, че С. не желае да работи по възложено разследване. Когато след края на работното време в този ден С. посочила, че не може да работи извънредно, защото се ползва от защита срещу извънреден труд като майка на дете до 6 годишна възраст, тя е освободена, но В. подал срещу нея сигнал в Районна прокуратура, че не изпълнява служебните си задължения и създава предпоставки за „опропастяване“ на важно досъдебно производство. Посочила е, че В. е способен на всичко, като особено удоволствие му доставя да тормози колеги от женски пол, проявявал е многократно дискриминационно поведение към С. и към други колежки, както и често казвал на всеослушание, че жените не са за работа в МВР. След преместването си С. чувала от колежките си от Благоевград, че В. си е намерил нови "жертви от женски пол" в лицето на новоназначени колежки в сектора, на които давал огромен брой дела с "правилните прокурори", отделно ги тормозил и най-вероятно записвал в кабинета си. В заключение С. е поискала да бъдат предприети всички законови действия спрямо В.В., който не само евентуално извършва престъпления, но и с неуравновесеното си поведение грубо уронва престижа на МВР.

На 11.12.2020г. С. подава този сигнал отново, считайки, че първия сигнал може би не е получен. Сигналът е приет и е насочен за проверка към директора на дирекция "Инспекторат" в МВР и към директора на ОДМВР Благоевград. На 30.12.2020г. със заповед № 244 з-3236/30.12.2020г. Директор на ОДМВР Благоевград възлага извършване на

проверка за изясняване на постъпилите данни за извършено дисциплинарно нарушение от държавния служител от ОДМВР Благоевград В.В.. Заповедта е връчена на В. на 04.01.2021г. и тогава той е уведомен за постъпилия сигнал. Проверката е извършена от комисия от ОДМВР Благоевград, която е изисквала и анализирала множество доказателства, в това число сведения от С., която потвърдила информацията от сигнала си, дала допълнителни обяснения и изразила мнение, че В. е извършил множество и тежки нарушения, за всяко от които се предвижда наказание уволнение и би следвало срещу него да се образува дисциплинарно производство. В. също дал обяснения пред проверяващите, като отрекъл обвиненията за извършени нарушения на правилата за работа в сектора и на етичните правила. Пред комисията обяснения са дали разследващи полицаи В.Т., който също отрекъл извършване на нарушения от него самия или от В.В.. Разследващ полицай Р. З. също е дала сведение, в което е отрекла да е била свидетел на закана с физическа саморазправа или заплахи от В. срещу колега, но той е негодувал, че Р.С. не полага труд след 17.30ч. дори когато е дежурна, тъй като тогава дежурството трябва да се поема от други полицаи. Разследващи полицаи М.Д., К. З., Р. С., С. К., Р. Д., В. Д., М.Х. и други, са дали сведения, в които са посочили, че не са обиждани, заплашвани и унижавани от В. и не са били свидетели на такова отношение към други техни колеги. В сведенията си главен инспектор К. К. - началник на сектор "Разследване" към 02 РУ МВР Благоевград посочил, че до месец октомври 2019г. е ръководил сектор "Разследване" в 01 РУ Благоевград и познава добре В.В., ставал е свидетел на конфликти между него и колежките му, особено когато те отсъстват от работа заради децата си. Имало случай, когато В. се държал неколегиално, като отказвал да помогне на колежките си и твърдял, че трябва да се оправят сами с работата си, както той се оправя сам. В. си позволявал грубо отношение към колежките си и ги унижавал, тормозел Р.С. и Надежда Иванова, позволявал си да отказва работа по дела, поведението на В. е оценено като неморално и недопустимо за служител на МВР. След приключване на проверката са направени изводи за това, че не могат да бъдат доказани дисциплинарни нарушения на инспектор В.В..

На 02.07.2021г. В.В. е подал пред Районен съд Благоевград тѣжба, с която е повдигнал на Р.С. обвинения за извършени престѣпления по чл. 148, ал.1 и ал.2 от НК като е образувано НЧХД № 980/2021г. Производството по делото е прекратено поради неподсѣдност, но след повдигнат спор за подсѣдност между СРС и РС Благоевград, делото е изпратено за разглеждане на РС Благоевград с определение № 60106/22.11.2021г. по ЧНД № 989/2021г. на ВКС.

Пред сѣда свидетелят С.Я. – В.а – майка на В.В. тѣврди, че в деня, когато сина ѝ е бил запознат с въпросния сигнал, той ѝ се е обадил по телефона, бил е много разстроен и се е оплаквал от силно главоболие, световъртеж, сърцебиене, чувство на притискане в областта на гърдите. В.а е лекар и се е разтревожила от тези симптоми, които често съпровождат инфаркт на миокарда, затова побързали да отидат на преглед при личния лекар на сина ѝ. Направени са му медицински изследвания, установен е ускорен пулс и високи стойности на кръвното налягане, назначено е лечение. След прегледа В. е разказал на майка си за подадения срещу него сигнал от Р.С., бил е омерзен и отвратен от съдържанието на този сигнал в който са описани много неистини и нелепи тѣвърдения. Той не се е тревожел от проверката на работата му, но е бил възмутен от подадения от колежката му документ с такова невярно съдържание и се страхувал, че доброто му име ще пострада и колегите му ще повярват на лѣжите на С.. След това, в продължение на 2-3 месеца Виктор е имал нарушения в съня, трудно заспивал, събуждал се през нощта, сутрин ставал много уморен и трябвало да полага особено усилие, за да бѣде концентриран и да си върши качествено работата. Наложило се е да приеме допълнително лекарства срещу повишаването на кръвното налягане.

Свидателят ВЛ. Н. Т. е работел до 30.11.2020 година на длѣжност „разследващ полицай“ в 01 РУП Благоевград в един работен кабинет с В.В.. По време на тази работа те са изградили

добри професионални взаимоотношения и са станали приятели. Свидетелства за добро колегиално отношение на В. и към останалите полицаи, които са могли да разчитат на помощ и съвет за разследването на възложените им дела. Твърди, че В. се познава с полицаите от служба „Вътрешна сигурност“, но не се ползва от тяхната протекция и многократно е давал сведения по проверявани от тях анонимни сигнали срещу него. В поведението си В. е уравновесен човек, който не си позволява грубо или агресивно отношение към колегите си и към другите хора, не е тормозил, заплашвал, обиждал никого. Той е много прецизен в работата си, държи на качественото изпълнение на задачите, винаги извършва проверка, за да се избегнат грешки. Когато разпределя работа между останалите разследващи полицаи преценява качествата им и не възлага работа, която не може да бъде свършена. В.Т. никога не е виждал В. да унижава колежките ни – той е бил критичен и е напомнял за изтичащи срокове за разследване, но не се е заканвал или обиждал, включително не е обиждал, тормозел, унижавал Р.С.. Затова Т. е бил изненадан от образуването по жалба на С. срещу В. дисциплинарно производство и счита за абсурдни твърденията за незаконно подслушване в кабинета на В.. Сигналът се е отразил много негативно на В.В. – Т. твърди, че той е бил разстроен, тревожел се е от разпространението сред колегите му на тези клевети, здравето му се е влошило.

Свидетелят Б.Ш. се познава с В.В. отдавна по повод на работата им в ОДМВР Благоевград, поддържат добри колегиални отношения, не са близки приятели. В началото на 2021 година, през януари той е разговарял с В., за да го попита за причината да бъде разстроен. Така е разбрал, че има подаден сигнал от разследващ полицай С. срещу него до инспектората на МВР и има образувана проверка. В. е обяснил, че го обвиняват за това, че бил информатор на вътрешна сигурност и на прокуратурата, че имал поставени камери в кабинета и заснемал колеги и свидетели, че се държал грубо, че скачал на бой на колеги, че имал специално отношение към жените, обиждал ги. Това много учудило свидетеля, тъй като той познава В. като уравновесен, добър и възпитан човек, той и неговите родители, които са лекари, се ползват с уважение сред хората в града. По времето, когато В. е бил ръководител на разследващите полицаи, той не е проявявал тенденциозност при разпределяне на дела, никога не се е държал грубо, не е избухвал, не е проявявал дискриминационно или пренебрежително отношение към жените. На Ш. е известно, че след подадения сигнал, здравето на В. се е влошило в резултат на силен стрес и нервно напрежение. Ш. се е опитал да го успокои, но го е намерил много притеснен и разстроен – „Беше съсипан от това, което беше излязло срещу него....“. В. е бил много разтревожен и от това, че след сигнала се изискват обяснения от неговите колеги и така у тях и другите полицаи от полицейското управление се създава впечатление за достоверност на твърденията на С.. В. се е чувствал много злепоставен и силно е ограничил социалните си контакти.

Свидетелят К. К. свидетелства, че познава добре страните по делото – бил е началник на разследващите полицаи в 01 Районно управление Благоевград и двамата са били негови подчинени. Поддържа добри взаимоотношения с Р.С. и свидетелства по нейно искане. Има конфликт с В. от 2019г., след който не си говорят. Потвърждава сведенията, които е дал след сигнала на С. срещу В. пред проверяващата комисия. Той свидетелства, че конфликтите между разследващите полицаи произтичат от липсата на система за разпределение на делата по равно между всички, а се разпределят по преценка на ръководителя и това поражда съмнения за неравномерно разпределение и недоволство. В. е бил недоволен, че разследващите полицаи, които са майки на малки деца, не дават дежурства или имат възможност да избират дните за дежурства, за да могат да се грижат за децата си. Той е считал, че това е несправедливо и се е конфронтирал с тези колеги. Свидетелства за случай, при който по време на дежурство на С., В. ѝ е възложил твърде много случаи и тя не е имала възможност да работи по тях, но вместо да определи и друг разследващ полицай, В. е настоявал тя да работи сама по всички дела, а това не е било възможно.

Анализ на установените от съда факти е дал основание на съда да признае подсъдимата Р. Л.

СТ., родена на в гр. , община , с ЕГН *****, с настоящ адрес с. , община , ул. българка, българска гражданка, с висше образование, работи, неосъждана, за виновна в това, че на в гр. София, в подаден писмен сигнал до МВР с вх. № 785501-253/17.11.2020г. на Дирекция "Вътрешна сигурност" гр. София е приписала на тъжителя В. Н. В. престъпление по чл. 339а от НК - че държи в служебния си кабинет камери и подслушвателни устройства, с които записва колегите и свидетели по досъдебни производства и клеветата е извършена от Р.С. в качеството ѝ на длъжностно лице от състава на МВР по повод на изпълнение на службата ѝ като младши разследващ полицай и е извършена срещу В.В. в качеството му на длъжностно лице от състава на МВР по повод на изпълнение на службата му като старши разследващ полицай при ОДМВР Благоевград, заради което и на основание чл. 54 вр. с чл. 148, ал.2 вр. с ал.1, т. 3 и т.4 вр. с чл. 147 от НК ѝ налага наказание глоба в размер на 5000.00 лв. и обществено порицание, което да се изпълни чрез обявяване на присъдата на информационно табло в кметството на с. за срок от един месец, като я оправдава за това, че клеветата е разпространена публично. Съдът е признал подсъдимата Р. Л. СТ. за виновна в това, че по същото време, място и начин е казала унижителни неща за честта и достойнството на В. Н. В. - че е явен информатор на "Вътрешна сигурност" и Районна прокуратура Благоевград, използван да "топи" колегите си; че е извършил неправомерни действия или престъпления; че е видимо психически неустойчив, става неконтролируем и дори скача на бой на колеги от 01 и 02 РУ-Благоевград, обиждал ги е, унижавал ги е и ги е заплашвал; че особено удоволствие му доставя да тормози колеги от женски пол; че си е намерил нови "жертви от женски пол" и ги е тормозил, като деянието е извършено от Р.С. в качеството ѝ на длъжностно лице от състава на МВР по повод на изпълнение на службата ѝ като младши разследващ полицай и е извършено срещу В.В. в качеството му на длъжностно лице от състава на МВР по повод на изпълнение на службата му като старши разследващ полицай при ОДМВР Благоевград, заради което и на основание чл. 54 вр. с чл. 148, ал.1, т.3 и т.4 вр. с чл. 146, ал.1 от НК ѝ е наложил наказание глоба в размер на 3000.00 лв. и обществено порицание, което да се изпълни чрез обявяване на присъдата на информационно табло в кметството на с. за срок от един месец, като я е оправдал за това, че обидата е разпространена публично. На основание чл. 23, ал.1 от НК съдът е наложил на подсъдимата Р. Л. СТ. едно общо наказание от наложените, в размер на по-тежкото наказание - глоба в размер на 5000.00 лв. и на основание чл. 23, ал.2 от НК към него е присъединил наказание обществено порицание, което да се изпълни чрез обявяване на присъдата на информационно табло в кметството на с. Широка лъка, община Смолян за срок от един месец.

Съдът е уважил предявения от В. Н. В. срещу подсъдимата граждански иск, като е осъдил Р.С. да плати сумата от 2000.00 лв., представляващи обезщетение за причинените от деянието клевета по чл. 148, ал.2 вр. с ал.1, т. 3 и т.4 вр. с чл. 147 от НК неимуществени вреди, заедно със законната лихва от датата на причиняването до окончателното ѝ изплащане и да плати сумата от 1000.00 лв., представляващи обезщетение за причинените от деянието обида по чл. 148, ал.1, т.3 и т.4 вр. с чл. 146, ал.1 от НК неимуществени вреди, заедно със законната лихва върху тази сума от датата на причиняването им до окончателното изплащане на сумата и е отхвърлил предявените граждански искове над този размер като неоснователни.

Престъплението клевета се извършва от този, който разгласи позорно обстоятелство за друго или му припише престъпление. Престъплението се наказва по-тежко, когато клеветата е нанесена публично или е разпространена чрез печатно произведение или по друг начин, когато е нанесена на длъжностно лице или на представител на обществеността при или по повод изпълнение на службата или функцията му, както и ако от клеветата са настъпили тежки последици – в тези случаи наказанието е глоба от пет хиляди лева до петнадесет хиляди лева и обществено порицание.

Съдът е установил всички елементи на това престъпление, като е преценил за доказано, че

на 17.11.2020г. подсъдимата Р.С. е подала в гр. София писмен сигнал до МВР с вх. № 785501-253/17.11.2020г. на Дирекция "Вътрешна сигурност" гр. София. В този сигнал за извършени корупционни деяния или други престъпления от служители на МВР тя е написала, че В. Н. В., като старши разследващ полицай от 01 РУ на МВР Благоевград държи в служебния си кабинет камери и подслушвателни устройства, с които записва колегите и свидетели по досъдебни производства. Държането без необходимото разрешително на специални технически средства, предназначени за негласно събиране на информация е престъпление по чл. 339а от НК. Като е твърдяла, че В. без разрешение държи записвателни устройства в служебния си кабинет в полицията и незаконно записва колегите си и свидетели по досъдебни наказателни производства, Р.С. е приписала престъпление на В.В., като достатъчно ясно и недвусмислено е очертала признаците му, посочвайки кой, къде и какво е направил. Съдът установява и квалифициращите признаци на това престъпление, като преценява, че подсъдимата Р.С. е извършила деянието в качеството на длъжностно лице от състава на МВР по повод на изпълнение на службата ѝ като младши разследващ полицай и е клеветата е извършена срещу В.В. в качеството му на длъжностно лице от състава на МВР по повод на изпълнение на службата му като старши разследващ полицай при ОДМВР Благоевград. В сигнала ясно е описано разбирането на С., че както нейното длъжностно качество, така и това на В. са от съществено значение за случая, като е твърдяла, че тя е засегната от неговото поведение, тъй като е била разследващ полицай от 01 РУП Благоевград и по повод на работата ѝ е дискриминирана и тормозена от В., който е старши разследващ полицай и в това качество е имал правомощия да ѝ разпорежда извършване на служебна работа.

Престъплението е извършено умишлено, като Р. С. е разбирала значението на извършеното и неговите последици и е искала настъпването им. Като служител от МВР С. е знаела, че подаването на сигнал за извършени престъпления или корупционно поведение от служител на МВР има последици, като твърденията се проверяват от органите на дирекция „Вътрешна сигурност“, инспектората на МВР, дисциплинарни комисии и пр. Тя е знаела, че твърденията ѝ в сигнала за извършено от В. престъпление не са верни и в действителност той не е извършвал незаконно подслушване в служебния си кабинет. С. е знаела, че тази клевета ще има негативни последици за В., като ще бъде засегнат авторитета му като полицейски служител и като човек и е искала настъпване на тези общественоопасни последици. При определяне на вида и размера на наказанието съдът е преценил, че смекчаващи отговорността обстоятелства са чистото съдебно минало и семейното положение на С., която сама отглежда малолетното си дете, отегчаващо вината обстоятелство е размерът на настъпилите от деянието вреди - съдът установи, че оклеветяването на тъжителя е имало множество негативни за него последици в личен и в професионален план – той е бил злепоставен пред колегите си, бил е принуден да се защитава срещу несъстоятелно обвинение и е бил обект на служебна проверка, влошило се е здравето му. Преценявайки, че наказанието следва да бъде определено по реда на чл. 54 вр. с чл. 148, ал.2 вр. с ал.1, т. 3 и т.4 вр. с чл. 147 от НК съдът е наложил на подсъдимата наказание в рамките на законовия вид и размер - глоба в размер на 5000.00 лв. и обществено порицание, което да се изпълни чрез обявяване на присъдата на информационно табло в кметството на с. за срок от един месец. Съдът счита, че наказанието е достатъчно по вид и размер, за да постигне целите си като предупреди подсъдимата и околните за последиците от извършване на престъпления, които засягат доброто име и авторитет на другото и ще я мотивира да не извършва такова престъпление отново. Съдът е установил, че клеветата не е разпространена публично от подсъдимата, като сигналът на С. е подаден до Дирекция „Вътрешна сигурност“ на МВР. В следствие в резултат на разпоредените от МВР проверки съдържанието на сигнала, включително приписването на престъпление на В., е разпространено сред колегите му, но за това С. не може да бъде държана отговорна, тъй като това разпространение не е пряк резултат от нейните действия, а от разпоредения на

други длъжностни лица, поради което и на основание чл. 304 от НПК съдът е оправдал подсъдимата по обвинението за публично разпространяване на клевета за В.В..

Престъплението обида се извършва от този, който каже или извърши нещо унижително за честта или достойнството на друго в негово присъствие. Когато обидата е нанесена публично; разпространена е чрез печатно произведение или по друг начин; нанесена е на длъжностно лице или на представител на обществеността при или по повод изпълнение на службата или функцията му и от длъжностно лице или от представител на обществеността при или по повод изпълнение на службата или функцията му, законът предвижда наказание глоба от три хиляди до десет хиляди лева и обществено порицание.

Съдът е установил всички елементи на това престъпление, като е преценил за доказано, че на Р.С. е подала в гр. София писмен сигнал до МВР с вх. № 785501-253/17.11.2020г. на Дирекция "Вътрешна сигурност" гр. София. В този сигнал за извършени корупционни деяния или други престъпления от служители на МВР тя е написала, че В. Н. В. е явен информатор на "Вътрешна сигурност" и Районна прокуратура Благоевград, използван да "топи" колегите си; че той е извършил неправомерни действия или престъпления; че е видимо психически неустойчив, става неконтролируем и дори скача на бой на колеги от 01 и 02 РУ-Благоевград, обижда ги, унижава ги и ги е заплашвал; че особено удоволствие му доставя да тормози колеги от женски пол; че си е намерил нови "жертви от женски пол" и ги е тормозил. Всяко от тези твърдения е унижително за честта и достойнството на тъжителя, тъй като засягат собствената му оценка като достоен човек и доброто му име в обществото. Честта и достойнството са засегнати от обидните твърдения за характеристиките на тъжителя като предател, психически неустойчив човек, който лесно губи контрол над поведението, става неконтролируем, напада колегите си, обижда, унижава, заплашва ги, като особено удоволствие му доставя да тормози жените и си е намерил нови жертви. Думите са обидни, те представляват несправедливо оскърбление на тъжителя, дават силно негативна характеристика на В. като личност и като полицаи, говорят за липса на етични и морални качества. Думите са засегнали честта и достойнството на тъжителя, като представляват отрицание на оценката му за самия себе си като достоен човек, носител на човешки качества като висок морал, етичност, честност, съвестност в работата, добронамерено и справедливо отношение към колегите му, зачитане на равните права на мъжете и жените и недопускане на дискриминационно поведение. Описаните в сигнала на подсъдимата обстоятелства говорят за липса на такива качества на В., те засягат неговата чест и достойнство и от обективна страна покриват елементите на престъплението обида. Съдът посочва, че обидата не е извършена в присъствието на тъжителя, а му е съобщена в следствие, когато по повод на проверката е запознат със сигнала на С.. Независимо от това престъплението е осъществено, като обидата е извършена опосредено, а С. е знаела, че съобщавайки в сигнала си обидните твърдения, те ще достигнат до В. и ще засегнат честта му. Р.С. като лице от състава на МВР е знаела, че в случай на подаден сигнал за корупционно поведение или друго престъпление, се извършва проверка на описаните в сигнала факти, включително като се снемат обяснения от проверявания полицаи и той се запознава по същество с обвиненията срещу него. Затова съдът приема, че деянието е извършено, като обидните думи и изрази са достигнали опосредено до тъжителя и такова е било намерението на подсъдимата. Съдът установява и квалифициращите признаци на това престъпление, като преценява, че подсъдимата Р.С. е извършила деянието в качеството на длъжностно лице от състава на МВР по повод на изпълнение на службата ѝ като младши разследващ полицаи и е обидата е нанесена на В.В. в качеството му на длъжностно лице от състава на МВР по повод на изпълнение на службата му като старши разследващ полицаи при ОДМВР Благоевград. Съдът приема, че са налице квалифициращите признаци, тъй като сигналът е подаден от С., която е описала, че всички обстоятелства в него относно поведението и качествата на В. са ѝ станали известни по повод на работата ѝ като

разследващ полицай от МВР, където е работила заедно с В. и така са й станали известни всички твърдени обидни обстоятелства за него. Престъплението е извършено умишлено, като Р.С. е разбирала значението на извършеното и неговите последици и е искала настъпването им. При определяне на вида и размера на наказанието съдът е преценил, че смекчаващи отговорността обстоятелства са чистото съдебно минало и семейното положение на С., която сама отглежда малолетното си дете, отегчаващо вината обстоятелство е размерът на настъпилите от деянието вреди - съдът установи, че обидите са имали силно негативни последици за тъжителя, тъй като обидното поведение на С. е засегнало сериозно човешкото и професионалното достойнство на тъжителя. Освен това обидите са отправени към В., но те са описани в сигнал до МВР и това е имало много негативни последици за В.В., тъй като твърденията за психическа неустойчивост, неуравновесено и агресивно поведение към колеги е станало основание за служебна проверка, тъй като С. е поставила под въпрос почтеността на тъжителя, изразила е разбиране, че му липсват качества да бъде разследващ полицай и поведението му засяга престижа на полицията. Преценявайки, че наказанието следва да бъде определено по реда на чл. 54 вр. с чл. 148, ал.1, т. 3 и т.4 вр. с чл. 146 от НК съдът е наложил на подсъдимата наказание в рамките на законовия вид и размер - глоба в размер на 3000.00 лв. и обществено порицание, което да се изпълни чрез обявяване на присъдата на информационно табло в кметството на за срок от един месец. Съдът счита, че наказанието е достатъчно по вид и размер, за да постигне целите си като предупреди подсъдимата и околните за последиците от извършване на престъпления, които засягат честта и достойнството на другото и ще я мотивира да се въздържа от подобни деяния занапред. Съдът е установил, че обидата не е разпространена публично от подсъдимата, като сигналът на С. е подадена до Дирекция „Вътрешна сигурност“ на МВР. В следствие в резултат на разпоредените от МВР проверки съдържанието на сигнала, включително нанесените на В. обиди, са разпространени сред колегите му, но за това С. не може да бъде държана отговорна, тъй като това разпространение не е пряк резултат от нейните действия, а от разпореждания на други длъжностни лица, поради което и на основание чл. 304 от НПК съдът е оправдал подсъдимата по обвинението за публично нанесена обида на В.В..

Съдът е преценил, че престъпленията са извършени при условията на съвкупност, към която е приложима разпоредбата на чл. 23, ал.1 от НК и на подсъдимата следва да бъде наложено едно общо наказание, в размер на по-тежкото от двете наказания - едно общо наказание от наложените, в размер на по-тежкото наказание - глоба в размер на 5000.00 лв. и на основание чл. 23, ал.2 от НК към него е присъединил наказание обществено порицание, което да се изпълни чрез обявяване на присъдата на информационно табло в кметството на с. Широка лъка, община Смолян за срок от един месец. Наложеното общо наказание е достатъчно по вид и размер, съответства на тежестта на извършените деяния и настъпилите от тях общественоопасни последици, поради което целите на наказанието ще бъдат постигнати.

Съдът посочва, че е неоснователно възражението на защитата, че извършеното от С. не е престъпление, тъй като тя е упражнила правото си на жалба до Дирекция „Вътрешна сигурност“ в МВР срещу неправомерно поведение на полицейския служител В.В.. Съдът посочва, че правото на гражданите на Република България да подават жалби до държавните органи е гарантирано от чл. 45 от Конституцията и представлява правомерно действие, като всеки има право да се обръща към надлежните органи и да излага пред тях обстоятелства. Но в случая подсъдимата е злоупотребила с това право, тъй като й е било известно, че обстоятелствата, които твърди, са неверни, но е подала жалбата, за да навреди на В.В.. Нейните действия представляват недобросъвестното упражняване на правото на жалба и са противоправни, като са извършени с цел да бъдат накърнени доброто име, авторитета и достойнството на В. и да бъдат засегнати неговите законни интереси. Такова упражняване на право на жалба не е допустимо, съгласно разпоредбата на [чл. 57, ал. 2 от Конституцията](#) и е

в противоречие с интересите на обществото.

Съдът е преценил, че от виновно извършеното от Р.С. престъпление клевета на В.В. са причинени неимуществени вреди, които по правилата на чл. 45 от ЗЗД подлежат на обезщетение. Престъплението по чл. 148, ал.2 вр. с чл. 147 от НК представлява и деликт, тъй като подсъдимата Р.С. е била длъжна да не вреди виновно на В. и е длъжна да поправи вредите, които му е причинила. Съдът е установил, че като пряк резултат от оклеветяването тържителят е претърпял вреди, изразили се в засягане на авторитета и доброто му име сред колегите му и обществеността. След като Р.С. е подала сигнал срещу него за извършени корупционни действия или други престъпления, сигналът е бил проверен от комисия от ОДМВР Благоевград, която е изисквала от В. и от неговите колеги разследващи полицаи от 01 РУП Благоевград сведения за поведението му, проверявайки твърденията за организирано от него незаконно подслушване в кабинета му чрез специални записващи устройства. С. е твърдяла, че той записва разговорите с колегите си и със свидетели по наказателни производства. Подобно поведение освен, че е незаконно и по съществото си е престъпно, твърденията за това носят силен негативен смисъл за личността на тържителя. За да се проверят тези несъстоятелни обвинения, В. е бил принуден да се защитава пред проверяващата комисия. Информацията, че се проверява дали той е извършвал незаконно подслушване е станала известна на широк кръг лица от ОДМВР Благоевград и това е създавало съмнения в неговата почтеност. Приписването на престъпление е повлияло негативно на авторитета на тържителя, като било засегнато доброто му име и уважението, с което се е ползвал в града, като възпитан, образован, почтен човек, опитен полицаи и добър професионалист. В резултат на негативните чувства, които е изпитал, В. се е разболял и е предприел лечение срещу хипертония и ускорен а сърдечна дейност. Той е бил много разтревожен, загубил е добрия си сън, срамувайки се от клеветата, е ограничил социалните си контакти – избягвал е срещите с хора, за да не се налага да се оправдава срещу неоснователните обвинения. Това са неимуществени вреди, причинени от виновените действия на подсъдимата и поради това е необходимо да бъдат обезщетени от нея със сумата от 2000 лв., заедно със законната лихва от датата на причиняването до окончателното ѝ изплащане. Съдът определя размерът на обезщетението преценявайки, че с него по справедлив начин ще бъдат възстановени понесените от тържителят вреди и в останалата част съдът е отхвърлил гражданския иск като прекомерен.

Съдът установи, че от виновно нанесената от Р.С. на В.В. обида, са му причинени вреди, които по правилата на чл. 45 от ЗЗД подсъдимата е длъжна на поправи. Съдът установи, че в подадения до служба „Вътрешна сигурност“ на МВР сигнал за корупционно поведение и извършени престъпления, С. е твърдяла, че В. е психически неустойчив, често действията му са неконтролируеми, той напада колегите си, обижда и ги заплашва, особено удоволствие му доставя да тормози жените и си намира жертви сред колежките си, освен това той е предател, който „топи“ колегите си пред службите за вътрешна сигурност на МВР и прокуратурата, извършва нарушения и престъпления. Съдът установи, че тези обвинения са несъстоятелни и в действителност В.В. е добър професионалист, почтен и уважаван човек, опитен полицаи и човек с високи морални и етични качества. Затова думите на С. са били обидни за него и са засегнали честта и достойнството му. Понесените от В. вреди са пряк резултат от виновените действия на подсъдимата и се изразяват в изпитвания срам и неудобство от презрителната оценка за качествата му като човек и полицаи, но освен това презрително отношение на С. към него е станало известно на широк кръг от техните колеги в ОДМВР Благоевград – за естеството на сигнала са били уведомени колегите на В. и от тях са снемани обяснения, като е проверявано дали действително В. има описаните от С. характеристики и недопустимо поведение. По този начин освен честта и достойнството на тържителя, в голяма степен е било засегнато и доброто му име като човек и професионалист. Вредите имат неимуществен характер, но по правилата на чл. 45 от ЗЗД следва да бъдат обезщетени в пари със сумата от 1000 лв., която съдът намира достатъчна за да поправи в

достатъчна степен понесените от тъжителя вреди. В останалата част гражданският иск е преценен от съда като прекомерен и е отхвърлен.

С присъдата си съдът не се е произнесъл по отношение на направените по делото разноси и ще го направи с определение по реда на чл. 306, ал.1, т.4 от НПК.

Това са мотивите на съда за постановяване на присъдата по делото.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: